

La Humanitat

Any II : Núm. 296
Barcelona, divendres, 21 d'octubre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Manifestacions del senyor Terradelles

A la Generalitat no hi ha favoritisme en el referent a funcionaris.—La divisió territorial de Catalunya.—Les pròximes eleccions

El Conseller de Governació senyor Terradelles ha conversat aquest matí una bona estona amb els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat. La causa de la visita dels informadors al senyor Terradelles era el preguntar-li si li seria possible acompanyar-los demà al migdia al Palau de la Ciutadella per a fer-se càrrec de les obres que es porten a cap per tal d'instal·lar allà el nou Parlament català i diversos departaments tal com ja donarem compte en anteriors edicions.

El senyor Terradelles, amb la seva acostumada amabilitat, se'ls ha ofert per acompanyar-los demà al migdia. Seguidament ha dit el Conseller de Governació que tenia interès en que es fes públic que els treballs de la Ponència de la Divisió Territorial eren purament informatius, tal com ja digué en la seva darrera entrevista amb els informadors.

—Aquest desig meu — ha afegit — el motiva el cas d'haver vist publicats en diversos diaris, articles i fins mapes donant capitalitats i fent divisions a la seva manera, essent així que si algú ha fet algun article o ha dibuixat algun mapa en aquest sentit, és una opinió purament personal puix que, una vegada acabats els treballs de la Ponència de la Divisió Territorial, s'hauran de sotmetre al Parlament, que serà qui fallarà en darrera instància.

—Voldria — ha seguit dient el senyor Terradelles — que facin públic que seria convenient que totes les entitats o ajuntaments que tinguin alguna objecció a fer la trametin a la Ponència que la tindrà en compte amb el mateix interès que totes les suggerències que ha rebut fins ara.

—Voldria també constatar unes afirmacions que publicava La Nau dies passats. En l'article de referència es parlava dels funcionaris de la Generalitat. S'insinuava que hi podria haver algun cas de nomenament o d'ascens de personal no prou legal.

Jo em puc equivocar, i si algun diari creu que no hi ha hagut en aquests assumptes de personal, prou equanimitat, estic i està tot el Consell, disposat a rectificar, a revocar acords i a donar tota mena de facilitats al que desitgi estudiar tot el que s'ha fet a la Generalitat referent a funcionaris. L'altre dia — ha afegit — en donar-los-hi compte de la nova estructura-

ció dels diversos organismes que integren la Generalitat, no els vaig dir on seria emplaçat definitivament el d'Agricultura, del qual com tots vostès ja saben, el senyor Macià n'és el conseller, perquè encara no estava acordat definitivament. Avui els puc notificar que serà instal·lat en el lloc que ocupen actualment els departaments de Foment i Cultura.

Un periodista ha preguntat al senyor Terradelles si podia avançar quelcom referent al decret de convocatòria per a les properes eleccions.

—No puc dir gran cosa — ha respost —, car ahir vaig sortir de la reunió del Consell de Govern abans de que es parlés d'aquest afer.

—Ens podria dir, però, ha insistit el periodista — el nombre exacte de diputats que serien elegits a Barcelona circumscripció, per majories i per minories?

—Tampoc, car en el darrer consell, precisament per a acordar-ho, es demanà a la Junta del Cens una certificació del cens electoral i encara no s'ha rebut.

—I a les "províncies" de Tarragona, Girona i Lleida?

—Això ja és sabut. Girona, Tarragona i Lleida que pel seu nombre de votants els correspondria una quantitat inferior de diputats en votaran 11 per majories i tres per minories.

Després d'aquestes paraules, la conversa ha seguit al fet del dia, o sigui del descobriment de diverses agències que es dedicaven a estafar pel procediment de col·locacions a l'Ajuntament, i el senyor Terradelles ha declarat que ell no hi havia intervingut gens ni mica, però que estava molt satisfet de que hagin estat descoberts els autors.

El senyor Pérez Madrigal s'ho ha pres seriosament

Madrid, 21.—Com és sabut, a la sessió del dimecres el senyor Lamamié va dir que els propietaris de Salamanca perdien diners degut al preu dels jornals. I, a una interrupció del senyor Pérez Madrigal, va respondre que ell estava disposat a lliurar-li les finques si es comprometia a cultivar-les i a pagar els jornals fixats per la Comissió Mixta.

El senyor Pérez Madrigal, com que aquesta oferta consta al Diari de Sessions, ha presentat ara una demanda al Jutjat reclamant al senyor Lamamié les finques i comproment-se, amb les garanties que es vulguin, a explotar-les.

Avui hem parlat amb el senyor Pérez Madrigal i ens ha dit, somrient: —Vull portar això fins a darrera instància. Car no en tinc poca d'ajició, encara que no ho sembli, a la vida tranquil·la del camp!

Marconi, feixista

Amb motiu del X Aniversari del feixisme a Itàlia, Marconi, el gran home de ciència, ha pronunciat un discurs enlairant l'obra que ell ha dit civilitzadora, de Mussolini i els seus. No parlà, però dels assassinats de Matteotti i Amèndola...

PETITS COMENTARIS

El periòdic "Luz" ha publicat la relació completa de tots els propietaris que seran expropiats.

La llista comprèn 361 noms: ducs, marquesos, comtes, barons i grans d'Espanya... Centenars de finques que valen un grapat de milions.

Es la tasca més formidablement revolucionària que ha fet la República.

Es comprèn que una mesura així aixequi l'odi de les classes privilegiades.

El que no es comprèn tant, és com, molt sovint, l'opinió popular no reconegui l'obra de la República. Perquè això sí que és una mesura eficaç i transformadora.

El senyor Lerroux ha declarat que volia "una estrecha col·laboració de todos los partidos republicanos".

El senyor Azaña, ho ha llegit, ha callat i ha somrigut.

Segons ha dit el senyor Ossorio i Gallardo, hi ha 23.000 joves que estan matriculats a les universitats espanyoles per a obtenir un títol universitari.

Els radicals socialistes han parlat de la federació de grups parlamentaris d'esquerra. Però no volen comptar-hi als radicals. I veureu com això acabarà amb una sessió tan tempestuosa, qualsevol dia, al Parlament, en la qual hauréu de sentir paraules gruixudes.

El meravellós és que els radicals s'estranyin d'això. Perquè la realitat és que si s'ha pensat en la federació de grups parlamentaris d'esquerra és per tenir una majoria parlamentària que fes possible la retirada dels socialistes sense haver de donar entrada als radicals. Això és clar com l'aigua, però sembla que no se'n volen assabentar.

¡Pas, al President de la Generalitat! Càbales electorals

A un quart d'una d'aquest matí, el senyor Macià, acompanyat del comandant dels Mossos d'Esquadra, senyor Pérez Farràs i del cap del cerimonial de la Generalitat, senyor Rubí, ha tornat al president de l'Audiència, la visita que aquest li féu amb la Sala de Govern amb motiu de la signatura de l'Estatut.

Esperaven el President de la Generalitat a l'escala el secretari del Govern, senyor Opperl, i oberta la porta principal, per ella ha entrat el senyor Macià. Ha estat saludat al primer replà per dos secretaris de Sala i al segon pels magistrats senyors Ruiz de Luna, president de la secció primera, i pel senyor Amat, president de la secció segona. Acompanyat per aquests dos magistrats i per gran nombre d'advocats i procuradors que amb toga s'havien congregat allí per tal de saludar el senyor Macià, aquest ha passat al despatx del president, on estava tota la sala de govern de l'Audiència.

El senyor Macià ha conversat breus moments amb els magistrats i s'ha retirat, essent molt aplaudit i victorejat pel públic i lletrats allí congregats.

El porter major de l'Audiència, senyor Gutiérrez, complint el requisit que s'estableix quan algun magistrat travessa els passadissos, anava anunciant el pas del President en la següent forma: "Pas al President de la Generalitat!".

El senyor Ferran de Sagarra va donar una conferència electoral a Martorell per tal de posar els nivells l'actuació municipal de la Lliga. A un sector del públic no li semblà bé el que deia el vehement orador i aquest, davant les protestes ocasionades, hagué de suspendre el seu pintoresc parlament. L'alcalde de Martorell, tentint por que fos alterat l'ordre, va suspendre la conferència.

El senyor Sagarra sortí del local tot satisfet.

L'alcalde de Puigdalba, senyor Parellada, ha adreçat un manifest al poble, en el qual anuncia que "prestarà ajut als candidats que vertaderament representin els elements esquerrans, sense tendències ni dubtes de cap mena, a base que es comprometin a procurar la implantació de la reforma agrària a Catalunya i tot el que sigui en benefici dels treballadors de la nostra terra, en la part agrícola, que són els més necessitats de protecció i ajut per a la seva alliberació." Quedem assabentats.

Al Cercle R. Federal de Sabadell es realitzà l'escurat dels vots per tal de designar candidat a les eleccions del Parlament de Catalunya. Resultà elegit el senyor Joan Mora Adserà, segon tinent d'alcalde i president de la Comissió de Cultura d'aquell Ajuntament.

ELS HOMES DE L'ESQUERRA

Un homenatge a Joan Casanoves

A iniciativa de la minoria d'Esquerra Republicana s'està preparant un àpat d'homenatge al primer tinent

d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Joan Casanoves, per tal de subratllar la seva encertada gestió a la presidència de la Comissió de Finances i com a cap de la minoria al Consistori.

Es vol donar a l'acte la màxima solemnitat, d'acord amb la personalitat de l'homenatjat i els especials mereixements que té contrets al servei dels interessos de la ciutat.

A MADRID TAMBE

A la sessió d'ahir, el Consistori acordà, en presència de l'interessat, considerar poc agradosa la presència del senyor Sacristán Fuentes

En vista de que aquest no es donava per enterat, els demés regidors abandonaren el saló, i l'alcalde, considerant que no podia celebrar sessió amb ell tot sol, l'aixecà

Madrid, 21.—A la sessió de l'Ajuntament d'avui s'ha produït un violent incident.

El regidor senyor Sacristán Fuentes havia estat declarat incompatible pels seus companys de Consistori. Malgrat d'això, el senyor Sacristán Fuentes ocupà el seu escó com de costum. Tan aviat com els altres regidors s'han donat compte d'això s'han aixecat i abandonaren els escons.

A conseqüència d'això l'alcalde, senyor Pedro Rico, convocà sessió secreta que ha durat dues hores.

Acaba la sessió secreta es reuneixen els regidors en sessió pública i es llegí l'acord adoptat. Dit acord diu que l'Ajuntament de Madrid considera poc grata la presència al Consistori del senyor Sacristán Fuentes.

L'alcalde ha fet ús de la paraula i ha manifestat al senyor Sacristán

Fuentes que veuria amb gust que abandonés l'escó.

El senyor Salazar Alonso, en nom dels radicals, ha dit que la seva minoria no romandria al saló mentre hi estigués el senyor Sacristán Fuentes.

Anàloga manifestació han fet els caps de les minories restants i en vista que el senyor Sacristán Fuentes continuava tranquil·lament al seu escó han abandonat novament el saló.

L'alcalde ha dit que com que una sessió municipal era una assemblea i no un diàleg, aixecava la sessió i ha donat compte al governador de l'ocorregut.

Segons sembla, enterat el governador de l'ocorregut ha disposat que es multi amb 50 pessetes a cada un dels regidors de l'Ajuntament per haver abandonat els escons col·lectivament.

La policia destrueix un veler que aixoplugava una banda de bandits

París. — Informacions de Bucarest diuen que des de fa un any les riberes inferiors del Danubi estaven infestades per una banda de pirates que acabava d'un desertor de l'Exèrcit anomenat Miquel Ossip. La banda es componia d'uns vint individus dels més negres antecedents judicials. Aquesta gent havia armat en cors un veler i realitzava fruitoses operacions sobre modestos vaixells de pesca i de passatgers. Els seus abordatges s'havien elevat a cinquanta. La Gendarmeria romanesa havia arribat ja a creure impossible la captura del bandit Ossip, puix totes les emboscades que se li preparaven sortien fallides. Es descobrí, per fi, que la sort del bandit es basava en les confidències que li feia un sots-oficial de gendarmes germà seu. Descoberta la trama, i el seu germà a la presó, la Policia fletà un petit vaixell amb bandera txecoslovaca i sortí pel litoral freqüentat pels pirates. Trobaren el veler d'Ossip, i entre les dues embarcacions s'entaulà un combat en tota regla. A causa dels disparats resultaren ferits alguns dels policies; però la victòria correspongué a aquests, que feren presoner el veler i la seva tripulació.

CARNET PARLAMENTARI

El senyor Gil Robles ja d'"agrari". Ell és monàrquic, com ho són Royo Villanova, Fanjul, Lamamié... Però són tan valents que no s'atreveixen a dir-ho.

Els homes de la Lliga usen, almenys, una tàctica més adient. Què mana Alfons XIII? Doncs ells són d'Alfons XIII. Que ha triomfat la República? Doncs ells són republicans...

Aquest Gil Robles és un home jove i ja profundament antipàtic. Té dots de polemista. Parla, no amb correcció, però sí amb soltura i facilitat i té serenitat i audàcia.

El ja antipàtic el gest desafiador i la paraula agressiva, revoltant... Vénen ganes de tirar-li un tinter pel cap.

Pel mateix, en Gil Robles és la pesadilla d'Alvarez Angulo, de Bruno Alonso i del periodista de la Villa, que són tres temperaments de passió.

El senyor Lamamié, en canvi, és de gest i de paraula més pausada i correcta. Però està carregat de males intencions i de malevolències tàctiques jesuítiques.

En la sessió del dimecres, el senyor Gil Robles es va enredar de paraules amb el senyor de la Villa. I el senyor Lamamié amb el senyor Pérez Madrigal.

Sortosament, en els bancs dels agraris s'hi asseuen cinc capellans. Així, quan el senyor Gil Robles s'exaltava, el bon capellà panxut que s'asseu prop d'ell procurava contenir-lo.

—"Ya es bastante... ya has quedado bien..." I se'l va emportar al "buffet" del Congrés, a prendre xocolata amb melindros. Tot sia per Déu!